

عنوان مقاله:

برنامه ریزی تثبیت کانون گردوغباری جنوب شرق اهواز

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی فرسایش بادی و طوفان های گرد و غبار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا عباسی - مربی پژوهشی، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

محمد فیاض - استادیار، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

فرهاد خاکساریان - کارشناس ارشد، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

هاشم کنشلو - استادیار، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

به منظور تدوین برنامه تثبیت کانون یا منشا تولید ریزگرد جنوب شرقی اهواز، وضعیت بادهای فرساینده استان خوزستان با استفاده از آمار ساعتی سرعت و جهت باد، تجزیه و تحلیل شد. براین اساس، تقویم وزش، میانگین، بیشینه، کمینه و انرژی بادهای بالاتر از آستانه فرسایش بادی، پتانسیل حمل ماسه، جهت حرکت نهایی ماسه، اندازه برداری حمل ماسه و شاخص همگنی تغییرپذیری جهات باد محاسبه و برخی از آن ها به صورت نقشه در سطح کانون، پهنه بندی شدند. ویژگی های عمومی خاک و پوشش گیاهی محدوده کانون در یک شبکه 2x2 کیلومتر برداشت و اجزای واحدهای اراضی از یکدیگر تفکیک شدند. آستانه فرسایش بادی و فرسایش پذیری خاک ها در سرعت های 10، 15، 20 و 25 متر برثانیه در تونل باد اندازه گیری شد. با رویهم گذاری لایه های فرسایش پذیری خاک، مقاومت برشی و فشاری خاک سطحی و تیپ و تراکم پوشش گیاهی، حساسیت اراضی به فرسایش بادی برای هر واحد کاری مشخص گردید. نوع کانون از نظر شکل شناسی شامل نقطه ای، خطی و صفحه ای طبقه بندی و نوع برنامه ریزی تثبیت، با توجه به ماهیت شکل کانون و ویژگی های اکولوژیکی در هر واحد کاری تعیین شد. نتایج نشان داد که تغییری در انرژی بادهای فرساینده در سال های اخیر به وجود نیامده است و فعال شدن کانون ریزگرد به تغییراتی که در سطح اراضی و خاک اتفاق افتاده باز می گردد. باد جنوبی تا جنوب شرقی که از اواخر آذر تا اواخر اسفند در سطح کانون می وزد مهمترین بادی است که گردوخاک غلیظی از سطح کانون بر روی شهر اهواز می ریزد. با توجه به شکل صفحه ای کانون، نوع روش تثبیت براساس برنامه ریزی سرزمین پی ریزی گردید. براین اساس در واحدهای کاری که دارای پتانسیل تثبیت بیولوژیک هستند عملیات احیاء پوشش گیاهی طبیعی، بادشکن حاشیه مزارع، درخت کاری حاشیه جاده ها، جنگل کاری، بوته کاری و برنامه حفاظتی مانند قرق پیشنهاد شد. در واحدهای کاری که دارای محدودیت رویشی بودند نیز با توجه به خصوصیات خاک، عملیات آبشویی، مرطوب سازی، احداث گورآب و بادشکن غیرزنده در نظر گرفته شد.

کلمات کلیدی:

بادهای فرساینده؛ تثبیت کانون های ریزگرد؛ فرسایش پذیری خاک ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/714436>

